

ves lobbyarbejdet »som en legitim og nødvendig del af vores demokratiske politiske proces«. Det beskrives bl.a. som påvirkning af lovgivningen og den måde, som lovgivningen kommer til verden på.

Når man har et lobby-system, der fungerer, og det accepteres, at der eksisterer lobbyister, som for betaling skal påvirke det lovgivende system i EU, burde det være en selvfølge, at der blev opstillet og udfærdiget en klar og detaljeret adfærdskodeks for lobbyisters forhold og påvirkning af Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions ansatte og de mange lobbyister, som har til job at påvirke denne lovgivningsproces.

Det burde være unødvendigt at pointere, at et sådant lobbyarbejde ikke automatisk kan siges at være til fordel for befolkningerne i EU-landene, men primært sker, fordi et selskab, en interesseorganisation, bevægelse o.l. arbejder på isoleret at fremme de interesser, de har som selskab, bevægelse osv.

Et eksempel på dette er tobaksindustriens kamp for, at EU ikke skulle vedtage et forbud mod tobaksreklamer. Berlingske Tidende skrev den 12. april 2002 en artikel om dette under overskriften: »Tobaksindustri skjulte kontakt til toppolitikere«. Berlingske Tidende refererer fra en artikel i det ansete engelske lægetidsskrift »The Lancet«, som skriver, at målet og udspøkeret lobbyisme er den direkte årsag til, at EU's forbud mod tobaksreklamer nu har trukket ud i foreløbig 13 år.

Ifølge artiklen har der været skjulte kontakter til den tidligere tyske forbundskansler Kohl, til den ligledes tidligere engelske premierminister Thatcher, den tidligere engelske sundhedsminister Kenneth Clarke samt den forhenværende tyske EU-industrikommisær Martin Bangemann samt en lang række andre politikere og embedsmænd.

Op gennem 1990'erne blev der – på foranledning af tobaksgiganten Philip Morris – ligeledes dannet »Komiteen for Kommerciel Ytringsfrihed« (KKY), som bl.a. talte medlemmer som tidligere Thrige-Titan-direktør Steen Danø, professor Johannes Sløk, forsvarsadvokat Morten Wagner samt SAS' daværende koncerndirektør Frede Ahlgren-Eriksen.

Ifølge artiklen i »The Lancet« holdt kommunikationsschef for Philip Morris, Bobby Kaplan, i 1991 en tale, hvor han konstaterede, at KKY's mere end 50 prominente danskere »formentlig var den største enkeltfaktor, der gjorde, at Danmark undlod at stemme om reklamedirektivet i EU i 1990«. Berlingske Tidende skriver i sin reportage endvidere, at »ved at undlade at stemme styrkede Danmark det blokerende mindretal i ministerrådet«.

Vi ved fra Europa-Kommissionen selv, dens nuværende og tidligere formænd, at Europa-Kommissionen har et endda meget hjerteligt forhold til de store europæiske multinationale selskaber og deres ledelse og eksperter. European Round Table (ERT) må vel siges at være den interesseorganisation, som helt uden om det traditionelle politiske system har haft størst succes med at påvirke Den Europæiske Unions udvikling. Det er ingen hemmelighed, at det var personer fra ERT, som kom med de første ideer om det indre marked, og denne organisation har samtidig klart arbejdet for, at der bliver overladt mere kompetence og endelig lovgivende beslutning til Europa-Kommissionen og dens utallige komiteer. Dette fordi denne erhvervsorganisation er utålmodig over for den politiske proces' langsommelighed i forhold til at få godkendt, hvad ERT opfatter som de nødvendige arbejdsbetingelser for det europæiske erhvervsliv.

Det seneste udtryk for dette strategiske samarbejde kom til udtryk fra ERT i sommeren 2002. Financial Times skrev en større artikel under overskriften: »Romano Prodi's unlikely allies. The leaders of Europe's biggest companies are rushing to defend the power of Bruxelles«.

Morris Tabaksblatt, repræsentant for Unilever i ERT samt tidligere formand for ERT, siger til F.T., at »som store multinationale selskaber har vi smidt vores lod i ringen for en europæisk udvikling og skabelsen af europæiske erhvervsstrukturer, og vi har den opfattelse, at den nuværende kritik af Kommissionen skader dette arbejde og kan hindre Europas forsøg på at blive i stand til at klare konkurrencen«.

Hans udtalelser kommer efter udsagn fra flere af EU's medlemslande, som har udtrykt ønske om at begrænse Kommissionens magt ved at overføre noget af denne magt til medlemslandene. Financial Times skriver, at ERT/Tabaksblatt støtter Tyskland og en række af de mindre EU-lande, som mener, deres interesser varetages bedst via en stærk Kommission i et føderalt EU. ERT er bange for en tendens henimod en form for »renationalisering« af visse af Kommissionens kompetenceområder.

ERT vil tværtimod have styrket Kommissionens magt til at gennemføre det indre marked konsekvent og stå som EU's økonomiske vagthund. Tabaksblatt siger ligeud: »Vi er af den opfattelse, at Kommissionen skal styrkes på det økonomiske område«. Samtidig med dette kritiserer han EU-landene for ikke at gennemføre sociale og økonomiske reformer som tidligere aftalt på Lissabontopmødet. Kort fortalt mener ERT, at Kommissionen er den eneste institution, som